

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Smørproduktionen, men til Svine- og Ægproduktionen, dersom Prisforholdet mellem disse tre Produktioner, som er de første til at tage det Korn, der er mere i Aar, var saaledes, at det begunstigede de to sidste Produktioner. Jeg har derfor bedt Landøkonomisk Driftsbureau give mig Meddelelse om, hvorledes det stiller sig for de forskellige Produktioner, hvis de faar noget mere Korn, og jeg har faaet den Meddelelse, at efter de Beregninger, man har foretaget, vil et saadant ekstra Tilskud af Korn, naar det gives til Smørproduktionen, give 60 Øre pr. kg, 45 Øre pr. kg plus 2 kg skummet Mælk, og hvis det gives til Flæskeproduktionen 36 Øre og til Ægproduktionen 44 Øre pr. kg. Det vil altsaa sige, at der ikke for Landmændene er den fjerneste Fristelse til at lade disse 5 Mill. Tdr. Korn gaa til Svin og Høns i Stedet for til Smørproduktionen.

Hvis det modsatte havde været Tilfældet, vilde jeg naturligvis have været mere betænkelig ved at fastholde Smørprisen i Aar, end jeg under disse Omstændigheder er.

Jeg har ogsaa fundet det nødvendigt i denne Situation, hvor man griber saa stærkt ind i Produktions- og Forsyningsforholdene, at bede Statistisk Departement om Oplysninger for at faa at vide, hvordan Indtægtsforholdene mellem Landbruget og de øvrige Erhverv ligger under Krigen, og jeg har faaet en Redegørelse, der gaar ud paa, at de eneste, der har faaet en Forhøjelse af Realindtægten, det vil sige Indtægten stillet i Forhold til Priserne, er Landmænd og Fiskere. For ingen andre Erhvervsgrupper, hvad enten det gælder Arbejdsgivere eller Arbejdere, er Realindtægten opretholdt siden Krigens Begyndelse, og for Landbrugets Vedkommende gælder det, at den Stigning, der har fundet Sted, ikke omfatter Husmændene, og det gælder, hvad enten man tager Perioden fra 1939 til nu eller man tager Perioden fra det Tidspunkt, hvor vi fik fastsat Priserne paa Landbrugsprodukter — det er lige ved to Aar siden —, og til nu. Naturligvis er Stigningen af Landbrugets Indtægter i Forhold til 1940 minimal nu. Derimod er den betydelig for de større Landbrug fra 1939 og til nu. Men en Stigning er der altsaa baade for Fiskere og for Landbrugere ogsaa siden 1940, hvorimod der ikke, naar man tager Gennemsnittet, er nogen som helst Stigning hverken for Arbejdsgivere, Arbejdere, Funktionærer, Embedsmænd eller andre.

Da dette er en Lov, der griber ind i

Indtægtsforholdene for de forskellige Erhverv, saavel over for dem, der sælger Varerne, som for dem, der skal bruge Varerne, har jeg fundet det rigtigst at undersøge disse Forhold, for at man kunde søge at træffe en Ordning, der fordeler den stigende Fattigdom her i Landet saa retfærdigt som muligt, og jeg synes ikke, det fra Landbrugets Side kan bebrejdes mig, at jeg har holdt Smørprisen nede, naar det til Trods for denne Holden-Prisen nede alligevel til Dato har vist sig, at Landbrugere og Fiskere er de eneste, der har faaet Forhøjelse af Realindkomsterne siden Krigens Begyndelse.

Jeg har dernæst undersøgt, hvorledes Prisstigningen for Landbrugets Salgsvarer, Korn, Smør, Æg, Flæsk og Kød, forholder sig til Stigningen i Detailpristallet, og jeg har fra Statistisk Departement faaet oplyst, at Priserne for disse Landbrugets Salgsvarer gennemsnitligt er steget med 105 pCt. fra 1939 til 1942, medens Detailpristallet i den samme Periode er steget med 55 pCt. Tager man Perioden fra Efteraaret 1940, da Priserne paa Landbrugsvarerne blev fastlagt, og til nu, er Detailpristallet steget med 14 pCt. og Landbrugsvarerne med 10 pCt. Det vil altsaa sige, at i de to Aar er Landbrugsvarernes Priser ganske vist ikke steget saa meget som Detailpriserne, men der er dog ikke stor Forskel. Naar der fra anden Side er fremsat Bemærkninger, som gav Indtryk af, at andre Priser ikke blev holdt saa stærkt nede, som Landbrugets Priser nu bliver, er der altsaa det rigtige deri, at Landbrugets Priser i det nævnte Tidsrum kun er steget med 10 pCt., medens Detailpristallet er steget med 14 pCt. Alligevel kan jeg ikke se, at der paa Baggrund af den Forøgelse af Landbrugets Indtægter, der er sket siden 1939—40, er Grund til i Øjeblikket at begunstige Landbruget paa Bekostning af den øvrige Befolkning. For man maa huske paa, at det er det, der vil ske, hvis Smørprisen forhøjes yderligere.

Men jeg tilføjer selvfølgelig, at jeg er enig i, at man bør bestræbe sig for saa vidt muligt at holde Landbrugets Udgiftspriser nede, hvis man fortsat skal holde dets Indtægtspriser nede til Gavn for den forbrugende Del af Befolkningen. Jeg mener som saa mange andre, at det er i højeste Grad værdifuldt ikke alene for den øvrige Befolkning, men maaske i mindst lige saa høj Grad for Landbruget, at Priseniveauet kan holdes nede, saa vi kan undgaa Inflation. Ingen vil formentlig blive haardere ramt af Inflation og Fantasipriser end netop